

दनार्थं गृहगत्योरिच्छाजातीयत्वं वदंस्तदनरेणावुपात-
स्तु युक्त एवेत्याह” १० ना० । “तत्त्वानावुहते भुक्ती
अष्टादशशतशृते । स्यातां कालगतौ ताभ्यां दिनादि
गतगम्ययोः” सू० । “भुक्ती रविगृहयोर्गती कलात्मिके
तत्त्वानावुहते कालसाधनार्थं गृहस्य यो राशुदयो
गृहीतस्तेनास्मात्कालोदयेन युजिते अष्टादशशतेन भक्ते
फले स्वर्यपचयोः कालांशवत् कालगतौ स्याताम् ।
ताभ्यां गतिभ्यां गतगम्ययोर्दयास्तयोर्दिनादि पूर्वोक्त-
प्रकारेण साध्यम् । न त्वं पूर्वोक्तप्रकारेण, यथास्थित-
गतिभ्यां स्तूलत्वापत्तेः । अलोपपत्तिः । यदि एकराशि-
कलाभीराशुदयासवस्तदा गतिकलाभिः क इत्युपा-
तेनाहोरात्रवृत्ते गत्यस्यः कलासमा इत्युपपन्नहस्तम् ।
अथ नक्षत्राणां सूर्यसन्निध्यवशादस्त्रोदयज्ञानार्थं काला-
ज्ञानं विवक्षुः प्रथममेवामाह” १० ना० । “स्वाध्यायस्य-
मगत्याधिवृत्ताच्छेदाः पुनर्वसुः । अभिजिह्वमङ्गलदयं
त्रयोदशभिर्गणैः” सू० । “जगज्याधो लुब्धकः । त्रयोद-
शभिः कालांशैर्दृष्टादृष्टानि नक्षत्राणि भवन्ति । शेषं स्त-
रम् । अथान्येषामाह” १० ना० । “हस्तश्रवणफाल्गुन्यः अवि-
ष्टारोहिणोमघाः । चतुर्दशशकैर्दृष्टा विद्यासाश्विनदैव-
तम्” सू० । फाल्गुन्यः पूर्वोत्तराफाल्गुनीद्वयम् । आश्विनदैव-
तसन्निहीनश्रवरो दैवतं स्वामी यस्तेत्यश्विनीनक्षत्रम् । दृष्ट्या
उपलब्धत्वाददृष्ट्या अपि लिङ्गपरिणामस्य यथायोस्यं
बोध्यः । शेषं स्तरम् । अथान्येषामाह” १० ना० । “क्षति-
कामैतन्मूलाणि सर्पं रौद्रजमेव च । दृष्ट्यन्ते पञ्चदशभि-
रावादाहितयं तथा” सू० । “क्षतिकारुधराधामूलनक्षत्राणि
पञ्चदशभिः कालांशैर्दृष्ट्यन्ते । उपलब्धत्वाच्च दृष्ट्यन्तेऽपि ।
इवकारो न्यूनाधिकव्यवच्छेदार्थः । अज्ञेपार्द्राः । चः सप्तम्ये ।
आषाढाद्विषयं पूर्वोत्तराषाढाद्वयं तथा पञ्चदशकालां-
शैर्दृष्ट्यन्त इत्यर्थः । अथान्येषामवशिष्टानामाह” १० ना० ।
“भरणीतिष्यशौल्यानि शौक्ष्माप्रात् लिः सप्तकांशकैः । शेषाणि
सप्तदशभिर्दृष्ट्यादृष्टानि भानि तु” सू० । “तिष्यः पुष्यः शौम-
दैवतं जगतिरो नक्षत्रमेतानि नक्षत्राणि शौक्ष्माप्रादण्वि-
त्वात् लिः सप्तकांशकैरेकविंशतिकांशैर्दृष्ट्यादृष्टानि ।
उदितान्यस्तङ्गतानि च भवन्तीत्यर्थः । शेषाणि पूर्वाधि-
कारोक्तनक्षत्रे भूजातिरिक्तानि यततारापूर्वोत्तराभाद्रप-
दादेवतीषांज्ञानि ब्रह्मापां वत्सापञ्चज्ञानि च सप्त-
दशभिः कालांशैर्दृष्ट्यादृष्टानि भवन्ति । तुकारो दृष्ट्या-
दृष्ट्यानीत्यत्र सप्तम्यर्थकः । अथ दिनाद्यानयनार्थमि-

च्छाया एव प्रमाणजातीयत्वकरणमाह” १० ना० ।
“अष्टादशशताभ्यस्ता दृष्ट्यांशाः स्त्रोदयास्तभिः । विभज्य
लब्धाः क्षेत्वांशास्तैर्दृष्ट्यादृष्टताय वा” सू० । “दृष्ट्यांशाः
कालांशा अष्टादशशतयुजितास्तान् स्त्रोदयास्तभिर्गृहराशु-
दयास्तभिर्भक्ता लब्धाः क्षेत्वांशाः क्रान्तिवृत्त्यांशास्तै-
र्यैर्दृष्ट्यादृष्टता उदयास्तौ प्रकारान्तरेणोक्तरीत्या ज्ञेयौ ।
कालांशाभ्यां क्षेत्वांशावानीय तदन्तरकला यथास्थितगत्यो-
रन्तरेण योगेन वा भक्ताः फलसदायास्तयोर्गतेष्वदिनाद्यं
पूर्वागतमेव स्यादित्यर्थः । अलोपपत्तिः । यदि राशु-
दयास्तभिरेकराशिकलास्तदा कालांशकलादृष्ट्यास्तभिः का
इति क्रान्तिवृत्ते कलास्ताः पट्टिभक्ता अंशा इति पूर्व-
क्षेत्रेच्छास्थाने कालांशा एव हता जायवात् । “स्वास्त्य-
पपद्यम् । गृहाणामस्तुकिदृष्ट्यस्योऽस्तुकिदृष्ट्युदय इत्यु-
क्तम् । तथा नक्षत्राणां नोक्तम् गत्यभावाद्वियोगयोगा-
सम्भवेन गतेष्वदिनाद्यानयनासम्भवश्चेत्यत आह” १० ना० ।
“प्रागेवास्तुदयः पश्चादस्त्रोदकर्म पूर्ववत् । गतेष्वदिवसप्राप्ति-
भांतुभुक्त्वा वदैव हि” सू० । “एषां नक्षत्राणां प्राच्यास्तदयः
प्रतीच्यामस्तौ गत्यभावादत्यगतगृहवत् । एषां नक्षत्राणां
हृक्कर्मोक्तहृक्कर्म पूर्ववत् पूर्व प्रकारेण कार्यम् । परन्तु
लोकपूर्वाधोक्तमिति ध्येयम् । सदा नित्यम् । एवका-
रात् कदाचिदप्यन्यथा नेत्यर्थः । हि निश्चयेन । र-
विगत्या गतेष्वदिवसानां लब्धिः स्यात् । नक्षत्रगत्यस-
म्भवात् योगे गृहगतवत् । अथ कतिपयानां नक्षत्राणां
सूर्यसन्निध्यवशादस्त्रो नास्तीत्याह । “अभिजिह्वमङ्गल-
दयं स्त्रातोवैष्णववासवाः । अहिर्बुध्नसदकस्यत्वाच्च लु-
ब्धन्तेऽर्करश्मिभिः” सू० । अभिजिह्व । मङ्गलद्वयम् । अने-
नैकदेशस्य मङ्गलोऽपि गृहणम् । स्त्रातोऽश्रवणधनिष्ठाः ।
अहिर्बुध्नसत्तराभाद्रपदा एतानि नक्षत्राण्युत्तरदिक्-
स्थत्वाऽत्तरविशेषाधिक्यादित्यर्थः । सूर्यकिरणैर्न लुब्धन्ते
अस्तं न जानीत्यर्थः । अलोपपत्तिः “यस्योदयाकर्ष-
दधिकोऽस्तभातः प्रजायते सौम्यशरातिदेर्घ्यात् । तिग्मा-
शुसाध्विध्यवशेन नास्ति धिष्णस्य तस्यास्तमयः कथञ्चित्” ।
इति भास्तराचार्योक्ता । परनिदुक्तमष्टाक्षभायाम् । अन्यथा
पूर्वभाद्रपदाया अपि तथात्वापत्तेरिति दिक्” १० ना० ।
“यथा भीमादीनां सूर्यसन्निध्योदयास्तासु चोदया सकल-
विस्वदर्शनं तथा चन्द्रस्य स्त्रोदयास्तकाले सकलविस्वद-
र्शनं शुक्लत्वेन न भवति । किन्तु विस्वकदेश एव शुक्लत्वेन
दृष्टा इति भीमादिविषयत्वं चन्द्रस्य कुत इत्याशङ्का-